

ERŐS VÁR

MIGHTY FORTRESS

VOL. VI. ÉVF.

1939 JANUÁR HÓ

No. 1. SZÁM

Az igazi fordulópont

“Vala pedig körülbelül tiz óra.” (János 1,40.)

UJBÓL ELMULT egy esztendő. Az új esztendő első órájában kezét szoritottunk és “**BOLDOG UJÉVET**” kívántunk egymásnak. Miért tet-

tük ezt? Mert ugy éreztük, hogy az a perc, melyben az ó-esztendő helyet adott az újévnek, **FORDULÓPONT** az életünkben. Új korszak kezdődik s mi régtől fogva szivesen álltattuk magunkat azzal, hogy ez az új korszak boldogabb lehet, mint a régiek voltak.

Sajnos, eddig hiába kívántunk egymásnak “**BOLDOG UJÉVET**”. Az Újév első órája nem volt fordulópont. Minden maradt a régiiben. A beteg nem lett jobban, a szegény nem lett gazdagabb s árva maradt az árva. Az a perc, melyben 1938 átváltozott 1939-re nem lett fordulópont s ezért nincs is más, csak naptári jelentősége. Így azután újévi jókívánásaink is hiábavalók voltak.

Van azonban egy **IGAZI FORDULÓPONT** az életben, melyről a Szentírás is tud. János evangélista írja, hogy amikor Jézussal találkozott és az Ő követésére határozta el

magát: “Vala pedig körülbelül tiz óra.” A Szentírás csak nagyon súlyos eseményeknek az idejét határozza meg az óra megjelölésével. Világos, hogy János életében **FORDULÓPONT** volt az az óra, melyben Jézussal találkozott és követni kezdte őt. Ettől fogva élete új értelmet, új tartalmat és új célt kapott. Bár Krisztus követésével szenvedéseket vállalt magára, mégis azontul boldogabb volt. Még a száműzetésből is ezt írja: “Ezeket azért írjuk nektek, hogy a ti **ÖRÖMETEK** teljes legyen”. (János 1,4.) Egy apostol sem ír annyit a Krisztus követőjének örömről és békességéről, mint János. Nyilván az ő élete **JOBBRA FORDULT** azon a ponton, melyen Jézussal találkozott. Élete külső eseményei nehezebbek voltak ugyan, de ő ezeket csudálatosan tudta elviselni, mert a Krisztus követése lelkében az örömmel kiapadhatatlan forrását nyitotta meg. Boldogságunk nem életünk külső eseményeitől függ, hanem attól, hogy a lelkünkben mily képesség van arra, hogy boldogok legyünk. János apostolnak Jézus követése csodálatos képességet adott arra, hogy boldog legyen: Megvalósult életében Jézus ígérete. “Örülni fog a ti szívetek és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket.” (János ev. 16,22.)

Innen tudjuk azt, hogy az ember élete **IGAZI FORDULÓPONTJÁHOZ** nem egy új év kezdetekor érkezik, hanem akkor, mikor megismeri Krisztust és az Ő követésére határozza el magát. Adja Isten, hogy olvasóink kö-

ERŐS VÁR

AZ AMERIKAI MAGYAR ÁG. HITV. EVANG.
EGYHÁZAK HIVATALOS HAVI LAPJA

Szerkesztők:

LEFFLER ANDOR evangélikus lelkész
8023 Rawlings Avenue, Cleveland, O.

RETTMANN FARKAS evangélikus lelkész
161 Hazelwood Avenue, Pittsburgh, Pa.

Kiadó: Board of American Mission of U. L. C. A.
39 East 35th Street, New York, N. Y.

Kiadóhivatal vezetője:

Brachna G. ev. lelkész, 1900 W 28 St, Cleveland, O.

Minden közlemény, hír, cikk
Leffler Andor evangélikus lelkész címére küldendő

Előfizetések, megrendelések, adományok, reklamá-
ciók 1900 West 28th Street, Cleveland, O. kéretnek

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 50 CENT

zül minél többen eljussanak ehhez az IGAZI FORDULÓPONTHOZ, mert akkor fog számukra elkezdődni az "Urnak kedves esztendeje", az igazi BOLDOG UJ ESZTENDŐ.

R.

=====

WESSELÉNYI MIKLÓS, Windsor, Ont., kanadai MAGYAR RÓMAI KATHOLIKUS LELKÉSZ ÁTTÉRT AZ EVANGÉLIKUS HITRE

Az Amerikai Egyetemes Egyházunk hivatalos lapja, "The Lutheran" jelenti január 11-i számában a magyar evangélikus szempontból is fontos eseményt.

"1938, december 11-én, d.u. 4 óraker egy különös istentisztelet volt a Windsor, Kanadai Magyar Evangélikus Egyház templomában. A helyi lelkész, Nt. Papp János László, Nt. Zima István, detroit-i szlovák lelkész segítségével, megkonfirmálta Father Dr. Wesselényi Miklós, O.M.C., a Szent Antalról nevezett Windsori Magyar Római Katolikus Egyház volt lelkészét. Nt. Papp az Apostolok cselekedetei 10-ik részének 33-ik verse alapján prédikált, "Te jól tetted, hogy eljöttél." A prédikáció után Nt. Wesselényi csengő hangon kijelentette, hogy kész az Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház hívő tagjai sorába lépni.

Ezek után megkonfirmáltatott és felvette az Ur Szent Vacsoráját.

Ezen konfirmációt és áttérést egy nagyszámu gyülekezet nézte és hallgatta végig. Wesselényi Miklós a philadelphiai Szemináriumba fog beiratkozni, ahol az evangélikus lelkészi pályára szükséges tanulmányait befejezi. Tanulmányait Rómában végezte és ugyancsak ott szentelték pappá. Tagja volt a Minorita szerzetesrendnek is. Nagy gyülekezetekben szolgált Magyarországon és Kanadában és a Római Katolikus felsőbb hatóságai mindenkor megvoltak elégedve szolgálataival. A katolikus egyházból és a katolikus papságról való lemondását úgy Szerzetesrendjének, mint a Londoni Püspöknek 1938 december 8-án jelentette be."

Wesselényi Miklós egy gyönyörű és bátor hitvalló iratban írja meg megtérésének történetét, melyet rövidesen sajtó alá rendezünk és egy kis könyv alakjában kiadunk. Ezen iratot figyelmesen elolvastuk és meggyőződünk, hogy Wesselényi Miklós testvérünk meggyőződésből és az Isten tiszta Evangéliumára vágyakozó lélekkel tért át igaz hitünkre.

Az áttérés őszinteségét semmi sem bizonyítja jobban, mint ez a levélrészlet Nt. Papp Jánosnak a szerkesztőhöz címzett leveléből: "A legutolsó visszatérési kísérlet én nálam történt. Gondnokom, két egyháztagnom és családom, valamint az én jelenlétemben. Január 12-én megjelent nálam a londoni kath. püspök megbízásából egy római kath. pap, aki a fentiek jelenlétében a következő "ajánlatot" tette Wesselényinek: "Térjen vissza a kath. egyházba. A püspök ur kinevezi kórházi papnak Milwaukeebe, 150 dolláros fizetéssel és az oda utazási költségeit is előre fedezi." Természetesen Wesselényi testvér ezt a kísérletet is bátran visszaverte és azt mondta inkább szegény marad, de nem lép vissza a sötétségbe."

Dr. Wesselényi Miklós otthon Szegeden és Miskolcon, Amerikában pedig Montrealban, Bethlehem, Pa.-ban és Windsoron végzett egyházi munkát.

(Leffler.)

'Csinálja már más is'

Mindég visszatérő mondat ez a munkába, áldozatba befáradt egyháztagek ajkán: "Csinálja már más is." Ugy érzik, hogy aki tíz évig viselt hivatalt, aki évekig hozott áldozatot, az jogot formálhat arra, hogy most már abbahagyja és az általa vállalt szolgálatot áthárítsa másra. Ugy tetszik, hogy ez jogos és igazságos kívánság. Mégis, mielőtt teljesen igazságot szolgáltatnánk ennek a jelszónak, gondolkozzunk egy kicsit rajta:

Mi lett volna, ha Péter apostol beleunva a prédikálásba, azt mondta volna: "Csinálja már más is!" Bizony, Krisztus egyháza, megakadt volna a megindulásában. Mi lett volna, ha Pál apostol első megvesszőztetése után azt mondta volna: "Csinálja már más is." Az evangélium nem jutott volna Európába. Mi lett volna, ha János apostol ezt mondja? Nem volna meg János evangéliuma, János levelei, János jelenései és a keresztyénség sokkal szegényebb volna. Mi lett volna, ha Luther Márton ezt mondja: "Csinálja már más is". Még ma is középkori vakságban élnénk.

Istennek mindég voltak választott emberei, akik azt csinálták, amit más nem akart csinálni és addig csinálták, amíg Isten magához nem szóllította őket, mikor is várta őket az "Élet koronája." Adjon hálát az Istennek, aki áldozatot hozhat, munkát végezhet, akinek lelkébe Isten Szentlelke valaha beleoltotta az ilyen gondolatot. Az ilyenek Isten választottai. De ha beleunnak Isten szolgálatába és lázonganak az elhivatás ellen, akkor elvetik a választottságukat és nem "hívek mindhalálig."

Ezt a mondatot az ördög sugja: "Csinálja már más is." Vedd tudomásul, hogy Isten országának munkájában azt, amit te csinálsz, más nem csinálhatja, mert Isten téged választott el arra a szolgálatra, melyben állasz. Ne azt kérdezd, hogy a szolgálat vétesék el téled, hanem azt, hogy erőd legyen a további, holtig való szolgálatra.

(r.)

KERESZTYÉN ÉS MAGYAR CSELEKEDET'

A Harangszó felháborodással jelenti, hogy a pápa, akit Magyarország barátjaként szeretnének sokan feltüntetni, éppen most részesíti Tisót, a nagy cseh kath. pap-politikust pápai áldásában. De a pápa tudja, kik az ő barátai!

Azonban minket is megdöbrent az a tény, hogy ugyanazon a napon, mikor Horthy kormányzó kiadta felséges parancsát, Serédi hercegprimás rendeletben megtiltja a visszatérő róm. kath. papságnak, hogy ugynevezett vegyes istentiszteletet tartson, vagy ilyeneken részt vegyen. Katholikus, református, lutheránus magyar együtt hordta a rabság igáját husz esztendeig, de most "rendeletileg" nem testvérek.

Még jó, hogy az ilyenféle rendeletek sokszor csak a papírost feketitik be, nem a sziveket, mert — éppen jön a hír, hogy — a cseh megszállás alatt maradt Csetnek római katolikus plébánosa és evangélikus lelkésze a plébános autóján együtt menekültek el a csehek elfogató parancsa elől.

Ezt még Serédi hercegprimás sem tilthatta meg nekik.

(R)

≡×≡×≡×≡×≡×≡×≡×≡×≡×≡×≡×≡×

MIÉRT?

MIÉRT adjunk pénzt pogányok megmentésére, mikor ebben az országban is van elég pogány?

Éppen ilyen LOGIKUS a többi MIÉRT IS!

Miért segítsem megmenteni azokat, akik más megyében laknak, mikor ebben a megyében is van elég szükség?

Miért adjak a megyebelieknek, mikor saját városomban is adhatok?

Miért adjak a város szegényeinek, mikor gyülekezetemben is szükség van a pénzre?

Miért adjak az egyháznak, mikor családomnak is felhasználhatom?

Miért költsem családomra, mikor magam is elkölthetem.

MIÉRT? Mert keresztyén vagyok s nem pogány!

(A Missziós lapból)

GYERMEK ROVAT

Szerkeszti:
RETTMANN
FARKASNÉ

A MISSZIÓ

KEDVES GYERMEKEK!

Azokat, akiknek Isten megengedi majd, hogy az Ő örökkévaló, gyönyörű országába bemehetnek, azokat üdvözülteknek nevezzük. Ma megmagyarázom nektek, hogy miként lehet az üdvözülteknek a seregébe jutni.

Egy régi szép legenda szerint történt, hogy az Ur Jézus Pétert igen-igen szomorúnak látta. Megkérdezte tőle, hogy mi bántja, mire Péter így felelt:

“Uram, volt nekem földi életemben egy nagynéném és most nagy szomorúságomra azt látom, hogy szegény lelke lent sinylődik a pokolban. Egyre azon jár az eszem, hogy hogyan tudnám idehozni.”

“Ejnye — felelt neki az Ur — hiszen az az öreg asszony téged igen sokat bántott, hát megbocsájtottál neki?”

“Meg bizony, én jó Uram — bólogatott Péter — igen-igen sajnálom, mert nagyon gyötrődik odalenn.”

“Hát ha megbocsájtottál — felelte az Ur — akkor lehet róla szó. Mert tudod, hogy megígértem, hogy “akiknek megbocsájtjátok a bűneiket a földön, meg lesznek bocsájtva a mennyben is. Szólok hát egy angyalnak, hogy menjen le érte és hozza föl.”

Nosza megörült Péter és letérdelt a mélység szélére és úgy nézett az angyal után aki olyan gyorsan leért a pokol mélységére, mint a gondolat. Már oda is ért, már meg is fogta az öregasszonyt s már hozta is nagy se-

besen. Igen ám, de volt ott a pokolban rengeteg elkárhozott lélek. S mikor ezek látták a közelgő angyalt, mind oda sereglettek, úgy, hogy mikor megfogta és felemelte az öregasszonyt, hát mind belekapaszkodtak kezébe, lábába, ruhájába s vitették magukat felfelé. Száz meg száz elkárhozott lélek kapaszkodott bele kétségbeesetten, de az angyal úgy vitte őket, mintha sulyuk sem volna.

De jaj, egyszerre csak mi történt! Péter majd leesett, úgy lehajolt, hogy jobban lásson. Bizony, az öregasszony, mihelyt magához tért a nagy örömből, hogy ő most felmegy a mennyországba, észrevette, hogy mennyien kapaszkodnak bele. Irigy volt világlátésben mindenkitől sajnálta még a jó falatot is. Így hát most se akart rajtuk segíteni. Rázta le magáról a belekapaszkodott lelkeket, úgy, hogy bizony egyik a másik után nagyot sikoltva zuhant vissza a pokol fenekére. Már csak egy lélek kapaszkodott a nyakába, oly igen erősen, hogy nem tudta lerázni. Ekkorra már az angyal majdnem a mennyország szélére ért. Péter már szinte kinyújtotta kezét, hogy oda emelje a nagynénijét. Ekkor az angyal megállt. S a zöregasszony erre egy nagy szitkozódással beleharapott a nyakába akaszkodott lélek karjába, úgy, hogy az eleresztette és lezuhant. S ekkor az angyal szárnyai összecukódtak és az öregasszonnyal együtt visszazuhan a mélybe, ahonnan hamarosan vissza is tért egyedül.

S ekkor így szólt az Ur Péterhez: “Látod Péter, nem jöhet a mennyek országába senki, aki csak EGYEDÜL akar bejönni és nem akar másokat is magával hozni.”

Eddig tart a legenda. Már most azt kérdezem tőletek, ti is ilyen önző szívűek akartok lenni?

Képesek lennétek arra, hogy barátaitokat a pokolba taszítsátok? Ugy-e nem. De inkább hívnotok kell őket Jézushoz, mert egyedül, önző szívvel senki sem juthat a mennyországba.

A lelkész bácsik mindig hívnek minden-

kit. Sőt vannak olyanok is, akik még messze idegenbe, Afrikába, Ázsiába is elmennek, hogy hívják az embereket Jézushoz. Ezeket a lelkes bácsikat misszionáriusoknak nevezik.

Mi mindnyájan természetesen nem mehetünk el ilyen hosszú és nehéz utra, de segíthetünk a misszionáriusoknak azzal, hogy néhány centet adományozunk az ő nagy költségeikre s így akkor mi is segíthetünk abban, hogy minél többen ismerhessék meg Jézust és jussanak el az üdvözültek seregébe.

Aki persze önző és csak maga akar eljutni a mennyországba az úgy járhat, mint Péter gonosz szívé nagynénije.

Missziói hónap

Január hónapját jelölte ki az Amerikai Egyesült Evangélikus Egyház a pogánymisszió hónapjául. E hónapban legalább egy vasárnap erről a munkáról szól az igehirdetés s e munka folytatására kell adományokat gyűjteni.

Ez évben a januári hónapban beküldött adományokat a RENTICHINTALAI kórház kibővítésére fordítják. Indiában az állam nem gondoskodik mindenütt kórházakról. Ezen a missziói területen csak a mi egyházunknak van egy kis kórháza. A legközelebbi 70 mérföldnyire van. Ezt a kórházat ki kell bővíteni.

Ez a helyzet Indiában emlékeztet bennünket újból arra, hogy a kórházakat mindenhol a keresztyénség építette. Mert csak a Krisztus követői igyekeztek az irgalmasság útján járni.

Hitetlen emberek, akik a kórházakat úgy veszik, mint valami természetes dolgot, jó volna, ha megemlékeznének arról, hogy a kórházakat a világ a keresztyénségnek köszönheti. Milyen vétkes dolog, hogy azok, akik ezeket az intézményeket elfogadják, megvetik az egyházat, mely ezeknek a szülőanyja.

A LEGSZEBB AJÁNDÉK

Élt egyszer a Selkirk hegységben egy indián, aki vadászattal kereste a kenyerét. Szüleit fehér vadászok kiirtották és félvadan nőtt fel az erdőben. Idők multán egy fehér vadász jött a vidékre, aki lassan és szeretettel magához édesgette ezt a szegény félvad indiánt. Megtanította Jézus Krisztus vallására és kérte, hogy adja önmagát oda Jézusnak. Sok hónap mulva eljött a fehér vadászhoz az indián, ékes és diszes ünneplő öltözetben és miután fehér barátja előtt buzgón imádkozott Istenhez, felállt és a következő hitvallást tette:

Indián leteszi a pipát.

Indián leteszi a pokrócot.

Indián leteszi a tomahawkot.

Indián leteszi az Indiánt.

KÉPEK A FELSZABADULÁSBÓL

1938 november 5-én léptek át csapataink az északi trianoni határon. Elsőnek Thold Dezső evangélikus ezredes dandárparancsnok csapatai keltek át Győrszabadinál.

Lehota község evangélikus lelkészét Valent Jánost egy magyarbarát tüntetésből kifelé folyólag letartóztatták.

A felszabadult Medvénel egy asszony nagy szelet kenyérral rohant ki a házból, áttöri a bámulók sorát, elkapja az egyik katonát.

— Ne kenyér, édes fiam! Jó kenyérünk van ám!

A katona szeméből elered a könny, megszolja a kenyeret, de azért a lépést keményen vágja.

— Nem vagyok éhes édes néném. Van nekünk ennivalónk!

— Tudom fiam, tudom én, de azért csak edd! Magyar kenyér! Rabsági magyar kenyér! Nektek sütöttem!

EGYHÁZI HIREK

CLEVELANDI ELSŐ GYÜLEKEZET

Elöljárók 1939-re

Az Egyháznál: Bors Károly gondnok, Paulovics Károly jegyző, Varga József pénztárnok, Ifj. Hank Sámuel titkár, Id. Trenka László számvizsgáló, Varga István számvizsgáló. Tanácsosok: Babinyecz Mihály, Babinyecz Pál, Balogh Ferenc, Balogh Gyula, Donó András, Donó Márton, Gebe István, Hornyák Mihály, Kovács János, Lénárt András, Mendel István, Molnár Lajos, Nyári Márton, Péntek Pál, Sendencky János, Tóth Mihály, Tóth Sándor. Kerületi megbízottak: Balogh Gyula, Ifj. Dombi László, Gorta Zoltán és Szőke Sándor. Zászlótartók: Gorta János és Lénárth András. Egyházi: Szőke Sándor.

A Luther Márton Betegsegélyző és Templom Egyletnél: Id. Péntek Pál elnök, Bendes József alelnök, Gorta János 9619 Steinway Ave. jegyző, Kozsár János pénztárnok, Varga József titkár. Ellenőrök: Trenka László, Lénárt János, Paulovics Károly. Számvizsgálók: Salamon Gyula, Balogh Ferenc, Lénárth András. Zászlótartók: Oláh János és Szőke Gyula. Házkezelő: Szőke Sándor. Az egylet hivatalos orvosainak fel lettek kérve: Dr. Boldizsár Albert és Dr. Mahrer Márton.

Az Ág. Hitv. Evang. Oltár Egyletnél: — Bors Károlyné elnök, Paulovics Károlyné alelnök, Mendel Istvánné jegyző, Tóth Sándorné pénztárnok, Horváth Józsefné titkár, Gebe Istvánné ellenőr, Kropf Jánosné ellenőr.

A Luther Ligánál: Babinyecz Ferencz elnök, Borbély Sándor alelnök, Tüskés Anna jegyző, Tóth Gusztáv pénztárnok, Máracskó Rózsi titkár.

A Vasárnapi Iskolánál: Németh Mihály szuperintendens, Babinyecz Erzsébet pénztárnok.

Az összes egyházi és egyleti elöljárók ja-

nuár 29-én az Urvacsorához járulnak és a lelkész kezébe leteszik az esküt. Az eskütétel után d.u. 1-kor az évi gyülekezeti ebéd lesz megtartva.

BESZÁMOLÓ: A Karácsonyi Ünnepekben az alkalmi adományok megháladták a 300 dollárt. Az Ó Év Esti vacsora tiszta jövedelme pedig kereken 100 dollár volt. E helyen is köszönjük az áldozatos szívek megnyívánulását. Részletes nyugtázás az "Egyház" című helyi lapunk januári számában volt.

KÖZGYÜLÉSI HATÁROZAT: Évi közgyűlésünk egy tizenkét tagu bizottságot nevezett ki, hogy hivatalos tárgyalásokba bocsátkozzon építésmérnökökkel az építendő templom részlet terveinek kidolgozása végett.

A Luther Márton Egylet február 18-án, este fél 8-kor az Iskolában Disznótoros vacsorát rendez. Rendező: Kozsár János.

A CELEVELAND WEST SIDE-I EGYHÁZ HIREI

Gubics János gondnokunk édesatyját az örök élt Istene magához szőlította e földi életből. Elhunyt testvérünk Somlószőlős, Veszprém m.-ben élt s az Erős Várnak egyik olvasója volt.

"Feltámadunk."

Uj presbitereink február 5-én tesznek esküt. Aznap délben közebed lesz a tiszteletükre az egyháznál.

PITTSBURGH, PA.

TEMPLOMÉPÍTÉSI alapunkhoz hozzájárult Óhegyi János \$10.- adományával. Karácsony ünnepe áldott volt gyülekezetünkben. Soha még ennyien nem járultak karácsonykor az Ur Asztalához, mint az idén. Igaz, hogy a nehéz viszonyok az ünnepi adományokat szűkebbre szabták, mint az előző évben, de így is minden okunk meg van a hálaadásra. Kán-

tálni jártak az Ifjusági Luther Liga tagjai, kik munkájukat szép eredménnyel végezték. Szilveszterkor az Oltáregylet tartott szórakozási estét. Évi Közgyűlésünk Január 22-én lesz. Egyházi disznótoros vacsora pedig február 12-én lesz.

Pénzadományok: Török Jánosné, Kádár Istvánné, Márkus Mihályné, Nagy Mihályné, Antal György, Nagy Elekné, Kádár Jánosné 1-1 dollárt, Mrs. Biró (Cleveland) Mrs. Jezs, Hegyi Albertné, Jakab Mihályné, Benczö Jánosné és Bencze Lidia 50-50 centet és Fodor Károlyné 25 centet adtak. Összesen: \$10.25. Kézimunkát adtak: Mrs. S. Kupas, terítő; Szász Istvánné kézimunka, Szász Mihály és neje asztalterítő, futó, Ihász József és neje (Adena, O.) párnahuzat, Czapp Péterné terítő, tüpárna, Zsinga Jánosné tüpárna és 3 desszert terítő, Botos Imréné párnahuzat, Rigó Anna terítő, Szöcs András és neje 5 horgolt desszert-terítő, Zilahy Péterné csipke asztalterítő, Rigó Mihályné 4 tüpárna és 2 horgolt gallér, Mrs. Sütő pizsama. Mindezekért az adományokért a pittsburghi egyház tanácsa őszinte hálával és szeretettel mond köszönetet a Martins Ferry-ben lakó áldozatkész testvéreknek és Rigó Annának, ki a gyűjtést vezette. Ugyanakkor Balogh János (Hollydays Coveról) \$1.-t adományozott.

MARTINS FERRY, OHIO

DECEMBER 21-én az ifjuság tagjai Rigó Anna betanításában és rendezésében meghatóan szép karácsonyi szindarabot adtak elő, melynek tiszta jövedelme a leányegyház megszervezésének az alapját kezdi meg. Antal György és Mrs. Nagy Lidia sokat fáradoztak az est előkészítésében és sikerének biztosításában. Istentiszteleteink: január 22, február 5 és február 19-én délután 3:30-kor a St. John's templom gyülekezeti házában.

HOLLIDAYS COVE, W.Va.

Istentiszteleteink lesznek január 22-én, február 5 és február 19-én este 6 órakor.

WINDSOR, ONT. KANADA

ESKETÉS. December 22-én eskettük templomunkban Janke E. Adolf és Dowe Juliannát. Janke hittestvérünk egyházunk tagja, míg Dowe Julianna görög kath. vallású, ki az esketés után kijelentette, hogy át kíván térni az evangélikus vallásra. Konfirmációi oktatása folyamatban.

A KARCSONYI ünnepek alatt a következő adományok folytak be: Egy magát megnevezni nem kívánó hívünk \$25.-t ajándékozott az egyháznak Körösy Lajos \$4, Okváth Imre \$5, Kovács József \$3, Mihalovics István, Lehoczky Rudolf, Dókus Sándor, Matusovicz Sándor, Segyó Sándor, E. Majoros Pál, W. Majoros Pál, 2-2 dollárt, Belák Andor \$1.50, Kovács D. János \$1.25, Varga Sámuel, Daróczy Pál, Rossner Jenő, Szloboda Ferencz és Ferdinand Miklós 1-1 dollárt, Pavlinyi János \$1.50, özv. Világ Jánosné 50 centet adtak adományképpen.

TEMETÉSEK: December 28-án temetjük a helybeli magyarság nagy részvéte mellett néhai Körösi Bálint testvérünket. Halálát ismeretlen helyen tartózkodó édesapján kívül gyászolja a most felszabadult gömörmezei Özörény községben élő édesanyja, Körösi Jánosné. Körösi Lajos és családja, Mogyoródy János és cs. Dókus Sándor és cs. és Gubickó Béla küldtek koszorukat sirjára.

A windsori magyarság osztatlan részvéte mellett temettük a windsori magyarság egyik legrégebbi telepesének, egyházunk első gondnokának, Varga Sámuel testvérünknek feleségét, ki rövid, de kinos szenvedés után január 9-én adta vissza lelkét Teremtőjének. A temetés január 12-én ment végbe az evangélikus egyház szertartása szerint a helybeli Windsor Grove Protestáns temetőben. Annak dacára, hogy az elhunyt r.k. vallású volt az Evangélikus Nőegyesületben és egyházunkban mindenkori buzgó tevékenységet fejtett ki, s utolsó kívánsága is az volt, hogy hült porait a Protestáns temetőben helyezzük örök nyugalomra. Az Evangélikus Nőegylet testületileg

képviseltette magát és koszorút tett sirjára, melynek költségeire Pavlinyi Jánosné, Segyó Sándorné, özv. Varga Béláné, Papp János Lászlóné, Majoros Pálné, Rajki József, Körösi Lajosné, Rossner Jenőné és Daróczy Pálné adakoztak. — Néhai Varga Sámuelné igazi jótevője volt a magyarságnak és különös szeretettel karolta fel a bevándorlás első éveiben — felekezeti külömbség nélkül — az idesereglett magyarságot. Háza, nyitott ház volt mindenki előtt és vendégszeretetét mindnyájan élveztük. Méltán nevezhetjük őt, kit mindnyájan szerettünk Windsor Magyar Nagyasszonyának. — Az "Igaznak emlékezete legyen áldott." Temetése után Varga Sámuel tb. gondnokunk stóla megváltás címén \$100.-t ajándékozott gyülekezetünknek.

BUFFALO, N. Y.

JUBILEUM: Májusban ünnepli meg egyházunk 25 éves fennállásának jubileumát.

Igazi ünnepünk az lenne, ha a régi egyháztagok újból odaállanának az egyház kibontott, szent zászlója alá!

DETROIT, MICH.

Női oltáregyesületünk január hó 29-én, vasárnap este 7 órai kezdettel tombolajátékkal egybekötött társasösszejevetelt rendez iskolatermünkben.

Fánkestélyt tart gyülekezetünk február 18-án, farsang utolsó szombatján az iskolateremben.

Keresztelés. — Mult vasárnap kereszteltük meg templomunkban Tóth Lajos és neje, szül. Emma Jane Kittle fiacskáját Lajos Vilmos névre. Keresztzülei Fred Kittle és neje.

Halálozás. — Szügyi György testvérünket január hó 14-én, szombaton délután temetük el általános részvét mellett.

Hivek látogatása. — Mult vasárnapi közgyűlésünk határozata értelmében a gyülekezet lelkésze és a gondnoka a többi tisztviselők-

kel együtt a közeljövőben fel fogják keresni a detroiti és környéki magyar evang. családokat, hogy az egyház rendszeres támogatására megnyerjék azokat, akik eddig nem vették ki részüket az egyházfentartás terhének hordozásában.

KI ADTA A CENTET?

Évekkel ezelőtt az egyik burmai vad törzsfőnöknek a fia egy darab papirost talált. Azon a darab papiroson pedig egy történet volt arról, hogy a szerető Isten mire képes azért az emberért, aki vétkezik ellene.

Ez a fiatal ember 250 mérföldet gyalogolt, amíg találkozott egy misszionáriussal. A misszionárius megtanította olvasni a történetet. A történet pedig elvezette a fiatal ember szívét az Istenhez. Megtanulta szeretni Istent teljes szívvvel.

Mikor elhagyta a misszionáriust, magával vitt egy egész kosárral azokból a papirokból amelyekre a történet volt írva.

Mivel, hogy egy törzsfőnök fia volt, édesapjának alattvalói mind eljöttek őt meghallgatni, mikor hazatért övéi közé. Egy év alatt ezeröttszáz embert segített ahhoz, hogy Istent kezdje szolgálni.

A kis történet, amit a törzsfőnök fia talált, csak egy centbe került. Valaki adta azt a centet, amely elvitte a történetet Burmába.

Igy láthatjátok, hogy egy csekélyke pénz milyen messzire elmehet.

De olyan sok ilyen apró centeket kell még elgurítani messze-messze idegen földre, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon!

Ki ad még egy centet pogány misszióra?

Az ég és a föld elmulnak, de az én beszédeim semmiképen el nem mulnak.

(Máté 24,35.)